

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7961/2568

พนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัด โจทก์ นางสาว อ. โจทก์ร่วม นางสาว ข. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 132, ป.วิ.อ. มาตรา 195, พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 6

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้ พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 132 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "ในกรณีที่ศาลเห็นว่าตามพฤติการณ์แห่งคดียังไม่สมควรจะมีคำพิพากษา...เมื่อศาลสอบถามผู้เสียหายแล้ว ศาลอาจมีคำสั่ง..." อันเป็นบทบัญญัติที่กำหนดวิธีการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลเพื่อให้ศาลทราบถึงสภาพปัญหาแห่งคดีและสามารถจัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูแก่เด็กหรือเยาวชนได้อย่างเหมาะสมก็ตาม แต่การสอบถามผู้เสียหายก็เป็นเพียงการรับฟังความเห็นของผู้เสียหายเพื่อประกอบการใช้ดุลพินิจในการมีคำสั่งของศาลเท่านั้น หากผู้เสียหายไม่มาศาลหรือมีเหตุจำเป็นอื่นใดที่ทำให้ศาลไม่อาจสอบถามผู้เสียหายได้ ก็ให้ศาลบันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้ ตามข้อบังคับประธานศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดมาตรการแทนการพิพากษาคดี พ.ศ. 2556 ข้อ 7 (2) แต่หากผู้เสียหายมาศาลและศาลสอบถามแล้ว ผู้เสียหายคัดค้าน ก็ไม่เป็นข้อห้ามมิให้ศาลใช้มาตรการแทนการพิพากษาคดีแต่อย่างใด แม้การที่ศาลชั้นต้นไม่ได้สอบถามโจทก์ร่วมก่อนใช้มาตรการแทนการพิพากษาคดีแก่จำเลยอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าว แต่เมื่อในวันที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ใช้มาตรการแทนการพิพากษาคดี โจทก์ร่วมมาศาลและรับทราบคำสั่งดังกล่าวของศาลแล้ว ไม่ได้แถลงใด ๆ ต่อศาล จนศาลชั้นต้นมีคำสั่งยุติคดีไปแล้วตามมาตรา 133 อีกทั้งการดำเนินการตามเงื่อนไขที่ศาลชั้นต้นกำหนดก็เป็นไปโดยครบถ้วน จึงไม่มีเหตุให้ต้องดำเนินการสอบถามโจทก์ร่วมอีก ที่ศาลอุทธรณ์คดีขำนุญพิเศษวินิจฉัยในส่วนนี้มานั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา กรณีเป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบ แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยให้ถูกต้องได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 215 และ พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 6

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 295, 326, 358, 392, 393 จำเลยให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยาน จำเลยขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพระหว่างพิจารณา นางสาว อ. ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน 1,239,600 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 12 มีนาคม 2564 ถึงวันฟ้องเป็นเงิน 1,324,822 บาท กับดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 1,324,822 บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม และขอให้จำเลยใช้ราคาทรัพย์สินแทนเป็นเงิน 16,763 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 12 มีนาคม 2564 ถึงวันฟ้องเป็นเงิน 17,915 บาท กับดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 17,915 บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่

โจทก์ร่วม กับขอให้จำเลยเผยแพร่คำพิพากษาไปยังบริษัท ค. สถานีตำรวจภูธร และหนังสือพิมพ์ เพื่อให้บุคคลที่สามทราบความจริงที่ถูกต้อง จำเลยให้การในคดีส่วนแบ่งขอให้ยกคำร้องคดีส่วนแบ่ง สำหรับคดีในส่วนอาญา ศาลชั้นต้นเห็นสมควรให้ใช้มาตรการแทนการพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 132 วรรคหนึ่ง โดยให้จำเลยปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนดนับแต่วันที่ 23 มิถุนายน ถึง 22 ตุลาคม 2565 เมื่อครบกำหนดแล้ว ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยุตติคดีตามมาตรา 133 วรรคหนึ่ง และจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า ให้จำเลยชำระเงิน 431,793 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันทำละเมิด (วันที่ 12 มีนาคม 2564) เป็นต้นไปจนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และอัตราร้อยละ 5 ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม ค่าฤชาธรรมเนียมส่วนแบ่งให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์ร่วมอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวพิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชำระเงิน 471,793 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันทำละเมิด (วันที่ 12 มีนาคม 2564) เป็นต้นไปจนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และอัตราร้อยละ 5 ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาบวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปีของต้นเงิน 471,793 บาท ตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ตามที่โจทก์ร่วมร้องขอ นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมส่วนแบ่งในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ร่วมฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติในชั้นฎีกาว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยเข้ารับบริการทำรีเทนเนอร์จัดฟันที่คลินิกทันตกรรมของโจทก์ร่วม หลังจากเข้ารับบริการแล้วจำเลยไม่พอใจการให้บริการของโจทก์ร่วม จำเลยจึงขู่เชิญให้โจทก์ร่วมคืนเงินค่าทำรีเทนเนอร์ หากไม่คืนจะทำร้ายร่างกายและทำลายทรัพย์สินภายในคลินิกทันตกรรมของโจทก์ร่วม จำเลยทำร้ายร่างกายโจทก์ร่วมโดยการทุบ ตี ตบ ข่วน และจิกที่ใบหน้าและลำตัวหลายครั้ง จนเป็นเหตุให้โจทก์ร่วมมีบาดแผลตามร่างกายและใบหน้า แล้วจำเลยทำลายทรัพย์สินของโจทก์ร่วมที่อยู่ภายในคลินิกทันตกรรมเสียหายหลายรายการ ภายหลังจำเลยหมิ่นประมาทโจทก์ร่วมต่อดาบตำรวจ ว. ว่า คลินิกทันตกรรมของโจทก์ร่วมเป็นคลินิกรับจัดฟันเถื่อนและค่าโจทก์ร่วมต่อหน้าบุคคลที่สามด้วยถ้อยคำหยาบคายอันเป็นการดูถูกเหยียดหยามโจทก์ร่วม สำหรับค่าเสียหายต่อทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้ายเป็นเงิน 16,793 บาท คู่ความต่างไม่อุทธรณ์จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ร่วมประการแรกว่า คำสั่งศาลชั้นต้นที่ให้ใช้มาตรการแทนการพิพากษาคดีตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 132 วรรคหนึ่ง และสั่งยุตติคดีตามมาตรา 133 วรรคหนึ่ง เหมาะสมหรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 132 เป็นบทบัญญัติให้อำนาจศาลที่จะยุตติคดีโดยไม่ต้องมีคำพิพากษาเกี่ยวกับการกระทำผิดของจำเลย ส่วนที่ว่าศาลควรใช้มาตรการแทนการพิพากษาคดีกับจำเลยคนใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับพฤติการณ์ในการกระทำความผิดของจำเลยว่าจะต้องไม่เป็นภัยร้ายแรงต่อสังคมเกินสมควร และข้อเท็จจริงเกี่ยวกับจำเลยและสภาพความเป็นอยู่ของจำเลย ได้แก่ เด็กหรือเยาวชนมีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น และบิดา มารดา ผู้ปกครอง รวมทั้งบุคคลใกล้ชิดกับเด็กหรือเยาวชนอยู่

ในวิสัยที่จะอบรมสั่งสอนให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดี ซึ่งในการใช้มาตรการแทนการพิพากษาคดีแก่จำเลยนั้น ศาลต้องกำหนดเงื่อนไขข้อหนึ่งหรือหลายข้อให้จำเลยปฏิบัติภายในระยะเวลาที่กำหนดเช่นกัน และหากจำเลยไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ก็ให้ศาลยกคดีขึ้นพิจารณาต่อไปตามมาตรา 133 วรรคสอง โดยมาตรการแทนการพิพากษาคดีตามมาตรา 132 วรรคหนึ่ง นั้น เป็นกรณีที่ศาลเห็นว่าจำเลยสามารถใช้มาตรการแบบไม่จำกัดอิสรภาพในการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟูได้ อันเนื่องมาจากเด็กหรือเยาวชนมีบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วยดูแลเอาใจใส่ หรือบุคคลดังกล่าวมีความพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนวิธีการอบรมและเลี้ยงดูรวมตลอดถึงการให้ความร่วมมือกับศาลในการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนดไว้ ส่วนมาตรการแทนการพิพากษาคดีตามมาตรา 132 วรรคสอง เป็นกรณีที่ศาลมีดุลพินิจเห็นควรให้มีการใช้วิธีการแบบจำกัดอิสรภาพหรือแบบระบบปิดแก่เด็กหรือเยาวชน เนื่องจากเด็กหรือเยาวชนดังกล่าวไม่มีบุคคลดูแลใกล้ชิด หรือกรณีเด็กหรือเยาวชนมีบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง แต่ศาลเห็นว่า การส่งเด็กหรือเยาวชนไปอยู่ในสถานพินิจหรือสถานที่อื่นที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายและตามที่ศาลเห็นสมควรที่ยินยอมรับตัวเด็กหรือเยาวชนไว้ดูแลชั่วคราวจะเป็นประโยชน์แก่เด็กหรือเยาวชนยิ่งกว่า กรณีของจำเลยได้ความจากรายงานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเยาวชนของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสกลนครว่า จำเลยอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของตา ยาย และป้าอีก 2 คน คือ นางสาว ศ. และนางสาว ร. โดยไม่ปรากฏว่าสมาชิกในครอบครัวของจำเลยประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี หรือมีประวัติกระทำความผิดหรือถูกดำเนินคดี หรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ โดยในการสืบเสาะเพื่อแสดงถึงข้อเท็จจริงและแสดงความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุแห่งการกระทำความผิดของเด็กหรือเยาวชน นางสาว ศ. ป้าของจำเลยได้มาให้ถ้อยคำต่อผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสกลนครด้วยว่า ตนเองมีแนวทางที่จะควบคุมพฤติกรรมของจำเลยให้ใกล้ชิดและจะพยายามนำจำเลยไปทำงานต่าง ๆ เพื่อไม่ให้จำเลยมีเวลาว่างและอยู่กับกลุ่มเพื่อนซึ่งมีพฤติกรรมเสียหาย นอกจากนี้นางสาว ศ. ยังเดินทางมาศาลพร้อมกับจำเลยทุกนัดตั้งแต่นัดสอบคำให้การ นัดตรวจพยานหลักฐาน นัดสืบพยานโจทก์ นัดฟังคำพิพากษาศาลชั้นต้น และนัดฟังคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ และยังได้แถลงต่อศาลว่ายังคงรักและห่วงใยจำเลย อยากให้จำเลยเข็ดหลาบและกลับตนเป็นพลเมืองดี อันเป็นข้อแสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองของจำเลยยังรักใคร่ห่วงใยและให้ความใส่ใจจำเลย และให้ความร่วมมือกับศาล พร้อมทั้งจะรับจำเลยไปดูแล อบรมสั่งสอนให้กลับตัวเป็นพลเมืองดี นอกจากนี้จำเลยเองได้ให้การรับสารภาพและแถลงต่อศาลว่า รู้สึกสำนึกผิดในการกระทำของตน ทั้งให้ความร่วมมือกับกระบวนการยุติธรรมและกระบวนการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟูมาโดยตลอด โดยจำเลยสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลชั้นต้นกำหนดได้ทุกข้อ และนักจิตวิทยาปฏิบัติการประจำศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดรายงานว่า ระหว่างการรายงานตัวไม่พบสารเสพติดและไม่พบการกระทำความผิดซ้ำ จำเลยมีท่าทางสดใสร่าเริงขึ้น มีความคิดทำร้ายตนเองน้อยลง นางสาว ศ. แจ้งว่าจำเลยไม่มีพฤติกรรมเที่ยวเตร่ หรือยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดทุกชนิด ในส่วนอาการป่วยทางจิตเวช จำเลยรับประทานยาอย่างต่อเนื่องและไปพบจิตแพทย์ตามนัดหมายทุกครั้ง มีความคิดทำร้ายตนเองน้อยลง ควบคุมตนเองได้มากขึ้น วางแผนว่าจะไปสมัครเรียน การศึกษานอกระบบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเมื่อจำเลยมีอาการทางจิตเวชดีขึ้น โดยนักจิตวิทยากำชับผู้ปกครองของจำเลยให้ดูแลจำเลยอย่างใกล้ชิด คอยสังเกตอาการและสนับสนุนให้จำเลยทำในสิ่งที่สนใจและทำได้ดี และมีความเห็นให้ยุติการให้คำปรึกษาและเห็นสมควรยุติคดีในที่สุด ถือได้ว่าจำเลยรับโอกาสที่กฎหมายให้ไว้สำหรับเยาวชนที่กระทำความผิดเป็นครั้งแรกอย่างคุ้มค่าและ

เป็นประโยชน์ต่อจำเลยเอง ในส่วนของสาเหตุแห่งการกระทำความผิดและพฤติการณ์แห่งคดี ได้ความว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยไม่พอใจการให้บริการทำรีเทนเนอร์ของ โจทก์ร่วม โดยจำเลยพยายามขอเงินคืนจากโจทก์ร่วม แต่โจทก์ร่วมแจ้งว่าไม่สามารถคืนเงินให้ได้ เนื่องจากโจทก์ร่วมได้ใช้อุปกรณ์ลวดดัดเข้าไปในปากของจำเลยแล้วและไม่สามารถใช้ลวดกับคนอื่นได้อีก ทำให้จำเลยไม่พอใจ ทำร้ายร่างกายโจทก์ร่วม ทำลายทรัพย์สินของโจทก์ร่วม รวมทั้ง พุดจาด่าทอโจทก์ร่วม ซึ่งแม้การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นพฤติกรรมที่ก้าวร้าว รุนแรง ขาดสติ ขาด ความยับยั้งชั่งใจ และไร้ซึ่งความรู้สึกผิดชอบชั่วดี แต่ก็เกิดจากอารมณ์เพียงชั่ววูบซึ่งเกิดขึ้นใน ทันทีที่จำเลยโมโห โดยเฉพาะเมื่อคำนึงถึงว่า ในขณะกระทำผิดจำเลยมีอายุเพียง 17 ปี ป่วยด้วย โรคซึมเศร้าตั้งแต่ปี 2562 โดยมีอาการเครียด หงุดหงิดง่าย ทำร้ายตัวเองบ่อยครั้ง และควบคุม ตัวเองไม่ค่อยได้ เมื่อพิจารณาถึงภัยร้ายแรงต่อสังคมและสาธารณชนโดยรวมแล้ว นับว่าพฤติกรรม ของจำเลยยังสามารถเยียวยาแก้ไขได้ ส่วนที่โจทก์ร่วมฎีกาท่านองว่า ในปัจจุบันจำเลยยังไม่ยอม เรียนหนังสือ อยู่เกี่ยวกับยาเสพติด เล่นโทรศัพท์ทั้งวัน แต่งตัวเปิดเผยแล้วโพสต์ในสื่อสังคม ออนไลน์ หรือโพสต์ข้อความหยาบคายไม่เหมาะสมลงบนแอปพลิเคชันเฟซบุ๊ก การที่จำเลยทำร้าย โจทก์ร่วมและหมิ่นประมาทโจทก์ร่วมเป็นการกระทำที่ร้ายแรงและทำให้โจทก์ร่วมเสื่อม เสียชื่อเสียงเป็นอย่างมากนั้น เห็นว่า การจำกัดอิสรภาพโดยส่งจำเลยไปควบคุมในสถานพินิจหรือ สถานอื่นใดตามที่โจทก์ร่วมฎีกาก็ไม่อาจแก้ปัญหาดังกล่าวได้ เมื่อจำเลยมีผู้ปกครองซึ่งพร้อมจะ ร่วมมือในการดูแลแก้ไขบำบัดฟื้นฟูจำเลยย่อมเหมาะสมกว่าการส่งตัวจำเลยไปควบคุมไว้เช่นนั้น ดังนี้ เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์ของจำเลยที่ไม่เป็นภัยร้ายแรงต่อสังคมเกินสมควร ความผิดแต่ละ ข้อหาที่จำเลยกระทำก็ไม่ใช่ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกสูง เมื่อจำเลยมีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยน พฤติกรรมดังที่ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์วินิจฉัยแล้วเห็นว่าที่ศาลชั้นต้นให้ใช้มาตรการแทนการ พิพากษาคดีตามมาตรา 132 วรรคหนึ่ง นับว่าเหมาะสมแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ ร่วมข้อนี้ฟังไม่ขึ้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ร่วมประการสุดท้ายว่า ที่ศาลอุทธรณ์คดี ชั้นอุทธรณ์พิเศษกำหนดค่าชดเชยได้ในการประกอบอาชีพให้โจทก์ร่วมวันละ 15,000 บาท สำหรับ วันที่ 1 ถึงวันที่ 3 และวันละ 10,000 บาท สำหรับวันที่ 4 ถึงวันที่ 14 รวม 14 วัน เป็นจำนวนที่ เหมาะสมหรือไม่ นั้น เห็นว่า ค่าชดเชยได้จากการประกอบกิจการงานของโจทก์ร่วม ต้องเป็นผล โดยตรงอันเกิดจากการกระทำของจำเลย อันเป็นเหตุให้โจทก์ร่วมไม่อาจใช้สภาพร่างกายตามปกติ ประกอบกิจการงานของโจทก์ร่วมด้วยตนเองได้ แต่โจทก์ร่วมนำสืบว่า โจทก์ร่วมนำเงินฝาก บัญชีเงินฝากสหกรณ์ออมทรัพย์สาธารณสุข เฉลี่ยเดือนละ 1,000,000 บาท โดยอ้างว่าเป็นรายได้ ของคลินิก แต่หลักฐานดังกล่าวแสดงให้เห็นเพียงว่าในแต่ละเดือนโจทก์ร่วมนำเงินเข้าบัญชีเท่าใด แต่โจทก์ร่วมกลับไม่ได้นำสืบว่ารายได้ของโจทก์ร่วมจากการทำทันตกรรมในช่วงเวลานั้นมีจำนวน เท่าใด จึงยังไม่อาจนำมาเป็นเกณฑ์ในการกำหนดค่าชดเชยได้ของโจทก์ร่วมได้ อย่างไรก็ตาม โจทก์ร่วมประกอบอาชีพหลักเป็นทันตแพทย์โดยให้บริการทางด้านการจัดฟันซึ่งต้องใช้ความ เชี่ยวชาญเฉพาะด้านย่อมมีค่าบริการสูงกว่าการให้บริการด้านทันตกรรมทั่วไป ที่ศาลอุทธรณ์คดี ชั้นอุทธรณ์พิเศษกำหนดค่าชดเชยได้ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นในส่วนนี้มานั้น เป็นจำนวนที่ต่ำ เกินไป ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย จึงเห็นสมควรกำหนดค่าชดเชยได้ให้แก่โจทก์ร่วมเสียใหม่ เป็นวันละ 20,000 บาท จำนวน 14 วัน รวมเป็นเงิน 280,000 บาท เมื่อรวมกับค่ารักษาพยาบาล 200,000 บาท ค่าเสียหายต่อชื่อเสียง 100,000 บาท และค่าเสียหายต่อทรัพย์สิน 16,793 บาท ที่ ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษพิพากษาให้แล้ว รวมเป็นเงิน 596,793 บาท ฎีกาของโจทก์ร่วมฟังขึ้น

บางส่วน ส่วนฎีกาของโจทก์ร่วมในปัญหาที่ว่า ศาลชั้นต้นไม่อนุญาตให้โจทก์ร่วมเรียกร้อง ค่าเสียหายเป็นเงิน 4,000,000 บาทเศษ ตามคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ลงวันที่ 28 มีนาคม 2565 และให้โจทก์ร่วมเสียค่าขึ้นศาลจากทุนทรัพย์ดังกล่าว ทำให้โจทก์ร่วม ต้องกลับไปเรียกค่าเสียหายเป็นเงิน 1,000,000 บาทเศษ ตามคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ ค่าสินไหมทดแทน ลงวันที่ 5 เมษายน 2565 และปัญหาที่ว่า นายแพทย์ น. ไม่ใช่แพทย์ผู้ทำการ ตรวจร่างกายของโจทก์ร่วมจริงแต่ปลอมผลการตรวจชั้นสูตรของแพทย์ขึ้นมา นั้น เห็นว่า โจทก์ ร่วมไม่ได้กล่าวอ้างข้อเท็จจริงดังกล่าวขึ้นในชั้นอุทธรณ์ ฎีกาของโจทก์ร่วมทั้งสองส่วนนี้จึงเป็นการ ยกข้อเท็จจริงที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ ต้องห้ามมิให้ฎีกา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 252 และ พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 6 ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย อนึ่ง แม้พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธี พิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 132 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "ในกรณีที่ศาล เห็นว่าตามพฤติการณ์แห่งคดียังไม่สมควรจะมีคำพิพากษา...เมื่อศาลสอบถามผู้เสียหายแล้ว ศาล อาจมีคำสั่ง..." อันเป็นบทบัญญัติที่กำหนดวิธีการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลเพื่อให้ศาล ทราบถึงสภาพปัญหาแห่งคดีและสามารถจัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูแก่เด็กหรือเยาวชนได้อย่าง เหมาะสมก็ตาม แต่การสอบถามผู้เสียหายก็เป็นเพียงการรับฟังความเห็นของผู้เสียหายเพื่อ ประกอบการใช้ดุลพินิจในการมีคำสั่งของศาลเท่านั้น หากผู้เสียหายไม่มาศาลหรือมีเหตุจำเป็นอื่น ใดที่ทำให้ศาลไม่อาจสอบถามผู้เสียหายได้ ก็ให้ศาลบันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้ ตามข้อบังคับประธาน ศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดมาตรการแทนการพิพากษาคดี พ.ศ. 2556 ข้อ 7 (2) แต่หากผู้เสียหายมาศาลและศาลสอบถามแล้ว ผู้เสียหายคัดค้าน ก็ไม่เป็นข้อห้ามมิ ให้ศาลใช้มาตรการแทนการพิพากษาคดีแต่อย่างใด แม้การที่ศาลชั้นต้นไม่ได้สอบถามโจทก์ร่วม ก่อนใช้มาตรการแทนการพิพากษาคดีแก่จำเลยอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าว แต่ เมื่อในวันที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ใช้มาตรการแทนการพิพากษาคดี โจทก์ร่วมมาศาลและรับทราบ คำสั่งดังกล่าวของศาลแล้ว ไม่ได้แถลงใด ๆ ต่อศาล จนศาลชั้นต้นมีคำสั่งยุติคดีไปแล้วตามมาตรา 133 อีกทั้งการดำเนินการตามเงื่อนไขที่ศาลชั้นต้นกำหนดก็เป็นไปโดยครบถ้วน จึงไม่มีเหตุให้ต้อง ดำเนินการสอบถามโจทก์ร่วมอีก ที่ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษวินิจฉัยในส่วนนี้นั้น ไม่ต้องด้วย ความเห็นของศาลฎีกา กรณีเป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบ แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใด ฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยให้ถูกต้องได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 215 และพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธี พิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 6 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชำระเงิน 596,793 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันทำละเมิด (วันที่ 12 มีนาคม 2564) เป็นต้นไปจนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และอัตราร้อยละ 5 ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่ กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาบวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปีของ ต้นเงิน 596,793 บาท ตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ตามที่โจทก์ร่วมขอ นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตาม คำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ ค่าฤชาธรรมเนียมส่วนแพ่งในชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

พิสิษฐ์ สุดลาภา · อภิรดี โพธิ์พร้อม · นัยนาวุธ จันทรจำเริญ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7961/2568>